

efter det andet, at de Tal, hvormed der opereres, ere fuldstændig forkerte. Jeg skal selvfølgelig ikke trætte Tingets Opmærksomhed ved en udførlig Gennemgang af alle disse Tilfælde. Den vilde naturligere have hørt hjemme under Udvalgsbehandlingen, men der har der kun i ringe Grad været Lejlighed til nogen virkelig Debat om disse Spørgsmaal. Om hele det Grundlag, hvorpaa Lovforslaget hviler, er rigtigt eller urigtigt, om alle de Løfter, Lovforslaget giver om Statsbanekapitalens Forrentning, have noget paa sig eller ere hen i Vejr og Vind, om dette fundamentale Spørgsmaal, som ligger til Grund for hele Lovforslaget, har man ikke været i Stand til at faa nogen indgaaende saglig Drøftelse mellem de forskellige Partier i Stand. Jeg bliver da nødt til her i Salen ganske flygtigt at nævne nogle enkelte spredte Eksempler.

Vi fik i Udvalget meddelt, som man vil finde i Bilagene til Betænkningen, Tillæg B. Sp. 1451—52, at Salget af II og III Klasses Hurtigtogsbilletter indenfor eet Distrikt regnedes til henholdsvis 125,000 og 720,000. Da disse Tal imidlertid ikke stemmede med de Oplysninger, som kunde udtrages af Statsbanernes Driftsberetninger, udbad Udvalget sig fornyede Oplysninger og fik saa det Svar, som ærede Medlemmer ville kunne læse i Bilagene, Tillæg B. Sp. 509 ff.: at der i Driftsaaret 1908—09 i alt var solgt ca. 193,000 I og II Klasses og ca. 1,110,000 III Klasses Hurtigtogsbilletter indenfor eet Distrikt, men at man ved Beregningen havde nedbragt disse Tal under Hensyntagen til den forventede Nedgang i Benyttelsen af Hurtigtog. Det kan for en flygtig Betragtning se ganske plausibelt ud, men der er den uheldige Omstændighed derved, at disse Tal ere grebne ud af Luften. Jeg kan ikke se andet, end at de maa være rent opdigtede. Det kan bevises ved et ganske simpelt Regnestykke, som enhver nogenlunde regnekyndig 14 Aars Dreng kan udføre. Man har i Driftsberetningen en Opgivelse af, hvor mange Hurtigtogsbilletter der alt i alt ere solgte i Finansaaret 1908—09, og man har en Opgivelse af, hvor meget samtlige Hurtigtogsbilletter have indbragt i Kroner og Øre henholdsvis paa første, anden og tredje Klasse, og naar man stiller disse Opgivelser op imod de Tal, som Trafikministeriet nu har tilstillet Udvalget, vil man se, at de ere absolut uforenelige med dem. Hvis det ene Sæt Opgivelser ere rigtige, er det andet Sæt urigtige. Og det er en meget betyde-

lig Afvigelse fra de virkelige Forhold, det her drejer sig om. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de Herrer i Trafikministeriet eller Generaldirektoratet, da de mærkede, at de bleve gaaede paa Klingen, have udtænkt nogle Tal, som de mente nogenlunde kunde svare til de virkelige Forhold, og ganske simpelt afleveret dem til Udvalget, uden saa meget som at gøre sig den Ulejlighed at regne igennem, om disse Tal overhovedet vare mulige, uagtet Spørgsmaalet, som det var formuleret til Ministeriet — Tillæg B. Sp. 1507 —, dog direkte anviste Vejen til en saadan Kontrol. Det vilde jo være behageligere, om de Tal, der fremtidig bleve overdragne Udvalgene til Belysning af de foreliggende Spørgsmaal, ikke vare af den Beskaffenhed, at man kunde føre matematisk Bevis for, at de vare urigtige.

Jeg skal nævne et Eksempel af en noget anden, overmaade typisk Natur. Man finder i Bilagene til Betænkningen — Tillæg B. Sp. 1453 —, at „for Kreaturbefordringens Vedkommende udgøre de foreslaaede Forhøjelser gennemsnitlig ca. 10 pCt., hvilket giver en Merindtægt af“ saa og saa meget. Nu er dette Tal i sig selv ikke rigtigt. Middeltransportlængden for Kreaturer er lidt over 100 km, og for denne, den gennemsnitlige Distance udgøre Forhøjelserne ikke ca. 10, men ca. 15 pCt., hvad der jo er en ganske anselig Afvigelse, som influerer med ikke mindre end 50 pCt. paa det endelige Resultat. Da nu Trafikministeriet blev gjort opmærksomt paa dette Forhold, tilstillede det Udvalget en Redegørelse, som findes i Tillæg B. Sp. 1509, og som er et Udslag af en virkelig rørende Naivitet. Med den høje Formands Tilladelse skal jeg læse et Par Linier op: „Man har regnet som sket for at være paa den sikre Side. Man kunde ved Beregningen af Merindtægten ogsaa have regnet den gennemsnitlige Forhøjelse af Kreaturtaksterne noget højere, f. Eks. til 12 pCt., og anslaaet Merindtægten til ca. 200,000 Kr., men maatte da have regnet Tabet ved Trafiknedgangen til ca. 50,000 Kr.“. Altsaa, man kan regne med 10 pCt. eller 12 pCt. eller ligegyldig hvilken anden Procent, det skal være. Det er slet ikke det, det kommer an paa. Det kommen alt sammen til at give samme Facit. Hvis man i Generaldirektoratet regner med 10 pCt., naar man til en Indtægtsforøgelse af 150,000 Kr., og hvis man regner med 12 pCt., naar man ligeledes til en Indtægtsforøgelse af 150,000 Kr. Man faar det Indtryk, at Facit er det forud-